

דברי תורה

מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון מעדני מלך וויזן - גליון תש"ח

בסעודת סיום הש"ס שנערך על ידי הרב יואל משה מרדכי כ"ץ שליט"א

ר"ח סיון תשע"ב לפ"ק

כך מצד גופם. אמנם משה השיג שבסופו יקבלו התורה על ידו, ודיבורו של משה יורדת תחלה על החושים של הגוף, ולזה צריכין הכנה יתירה להיות מהורים אפילו ממומאה קלה, ולכן הוסיף יום אחד מדעתו.

אמנם הרי גם משה שכונה מדברת מתוך גרונו, ואם כן קולו של משה הוא גם כן קול ה'. אבל משה ברוב ענותותו, והאיש משה עניו מאוד מכל האדם (במדבר יב-ג), חשד עצמו שאולי לא יהיה ראוי, ולא יהיה במדה זו שהשכינה ידבר מתוך גרונו, רק כשליח ה' בעלמא, על כן הוסיף להם יום אחד להתקדש. וכמו שכתוב בהקדמת ספה"ק אמרי יוסף (מאמר ו' אות א') בשם אביו האמרי יוסף, שזהו כונת רש"י (ויקרא א-א) על כל דברות ואמירות וצוויים קדמה קריאה. ולכאורה מדוע הוצרך לקראתו בכל פעם. אך משה רבינו היה חושב תמיד שהוא גרוע מכל אדם, והש"ת לא יקרא לו עוד רק לאדם אחר מישראל, ואף על פי שהיה הש"ת קורא לו ומדבר עמו, היה חושב שעד כאן היה כדאי, ומעכשיו אינו כדאי שידבר עמו הש"ת עוד, ועל כן חשב בדעתו ללך משם, וכן היה בכל פעם, על כן הוצרך הש"ת לקרותו בכל דיבור ודיבור ודפח"ח. וזהו שאמרו שהוסיף משה יום אחד 'מדעתו', היינו לפי דעתו שהיה עניו מאוד מכל האדם, ואין הוא ראוי לשכינה מדברת מתוך גרונו, על כן הוסיף יום אחד שיוכלו לקבל גם מבשר ודם.

וגם נרמז, כי הלא אמרו (שבת לא.) מאי דכתיב (ישעיה לג-ה) והיה אמונת עתיד חוסן ישועות חכמת ודעת וגו', אמונת זה סדר זרעים, עתיד זה סדר מועד, חסן זה סדר נשים, ישועות זה סדר נזיקין, חכמת זה סדר קדשים, ודעת זה סדר מהרות, ואפילו הכי יראת ה' היא אוצרו ע"כ. הרי לנו כי דעת זו סדר מהרות, והוסיף משה יום אחד 'מדעתו', שאין מהרתו דומה למהרת ה', שכל מינופת לא ימנע, וישראל צריכין להיות מהורים יותר שיוכלו לקבל התורה מבשר ודם, על כן מדעתו דייקא הוסיף יום אחד.

וברשי"י פירש, יראת ה' היא אוצרו, הוא עיקר החשוב בעיניו לאצור ולעשות 'סגולה לזכרון' ע"כ. והיינו שאחר שגמרו הששה סדרים, אמונת עתיד וגו', בא הכתוב להזהיר שנדע, שהאוצר לזכרון על כל מה שלמד, הוא רק ביראת ה'. ולכן בשמחה זו, שיש גם היראת שמים הקודמת לחכמתו, יש גם האוצר שתשתמר התורה עדי עד. וכן יזכנו ה' גם להלאה, שלא ימוש התורה הזאת מפנינו ומפי זרענו וזרע זרענו מתוך הרחבת הדעת, עדי נזכה לראות בישותען של ישראל בב"א.

אודה ה' מאוד כפי ובתוך רבים אהללנו, שאני זוכה ליקח הכל בסעודת סיום הש"ס שנלמד על ידי בני שליט"א בעין בחברותא, וגם חזר על לימודו ונבחן בבחינות. היום הזה הוא אחד מהימים המאושרים שלי בחיי, וזכחה ה' שיתעלה עוד יותר בתורה, ובהרבעת התורה, לתפארת אבותינו הקדושים.

ובהיות שאנו עומדים קודם חג מתן תורתנו, נראה לומר גרניו אחד בקדושת התורה, במה שאמרו חז"ל (שבת פז.) שלשה דברים עשה משה והסכים הקב"ה עמו, הוסיף יום אחד מדעתו וכו' ע"ש. ובתוס' הקשו כיון דדרש היום כמחר, אם כן אין זה מדעתו. וצריך לומר דלאו דרשה גמורה היא ע"ש. ויש לומר עוד, כי הגה בדרשות חתם סופר (לשבועות רצה:) כתב, כי ה' לא הוסיף יום אחד, שלא חשש לפולגת, כי אין דברי תורה מקבלים מומאה (ברכות כב.), ומשה רבינו חשש למומאת קרי של פליטה והוסיף יום אחד ע"ש. ואכתי צריך ביאור למה ה' לא חשש, ומשה החמיר לחשוש.

זכבר דיברנו בזה, והנה הכתוב אומר הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך, וגם כך יאמינו לעולם, ויגד משה את דברי העם אל ה' (יש-טו.) וברש"י את דברי העם, תשובה על דבר זה שמעתי מהם, שרצונם לשמוע ממך, אינו דומה השומע מפי שליח לשומע מפי המלך, רצוננו לראות את מלכנו ע"כ. וכאשר שומעים תורה מפי ה' או כל מינופת לא ימנעו (שיר היחוד ליום שלישי), ואין דברי תורה אלו מקבלים מומאה, כי בה' נאמר השוכן אתם בתוך מומאותם (ויקרא מז-טז.) אמנם משה ששמע כבר קול ה' בדברו אתו, הבין והשיג כי הכלל ישראל לא יוכלו לקבל זאת, וכמו שאמרו באמת אחר כך למשה, ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת, אם יוספים אנתנו לשמוע את קול ה' אלקינו עוד ומתנו וגו', קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה' אלקינו, ואת תדבר אלינו וגו' (דברים ה-כב.) ולקדושת התורה של בשר ודם צריכין הכנה במהרה יותר, ועל כן הוסיף משה יום אחד מדעתו. (עין שמן ראש לשבועות דף תד.)

וביתר ביאור, כי מומאת האדם הוא רק בחומר הגוף שלו, אבל הנשמה שבתוכו היא חלק אלקי ממעל ממש, ואין בו מומאה, ונשמה שנתת בי מהורה היא, ודיבורו של הקב"ה יורדת ונחקקת בנשמתו של האדם, שהרי אנו רואים שגם פשוטי עם ששמעו מפי ה' אנכי ה' אלקך, מוכנים המה תמיד לקידוש השם, והוא מפני שדיבור ה' ששמעו מפיו נחקקת בנשמתם. וכיון שמתחלה עלה במחשבה של ישראל לשמוע מפני ה', לא הוצרכו להכנה כל

הננו בזה להביע ממוטב ברכותינו הנעלים אל פני כבוד הרב הגאון חו"ב טובא, עיניו כיונים על אפיקי ים התורה, ועוסק באורייתא תדירא, מואיר פנים לכל אדם בתורה ובחסידות, אוצר כל כלי חמדה, בהן שדעתו יפה, כבוד שם תפארתו

הרה"ג רבי יואל משה מרדכי כ"ץ שליט"א

בנו חביבו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מו"ץ בבית הוראה דקהלתינו הק'

אשר אחר כמה שנים של שקידה רבה ועצומה זכה לסיים את כל הש"ס הדק היטב מרישא ועד גמירא

וזאת הברכה שיוזכה לעלות מעלה מעלה על במתי התורה, ויעלה ויצליח לשם ולתפארת בדרכי אבותינו הגדולים למעב"ק, ללמוד וללמד מבאר התורה לעדרים. והברכה אחת אל פני הקודש מרן רבינו שליט"א שיוזכה לרוות רב תענוג ונחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח, והיא התורה מחוזרת על אכסניא שלה כמאמר הכתוב לא ימוש מפניך זרע ומפי זרעך ומפי זרע זרעך מעתה ועד עולם